

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΑΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΟΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΕΚΤΟΣ



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ

—
1886

Γ Α Λ Η Ν Ο Σ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΕΚΟΝ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Β. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΫΠΗΡΕΤΕΩΣ	ΣΥΣΔΡΟΜΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . Δρ. Ν. 20.	Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ
» » ἐσωτερικὸν . . » » 15	Ὅδὸς Πινακοῦ 5
» τοὺς κκ. Φοιτητάς » » 8.	Ἀριθμὸς 8.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Περὶ τῆς ἀντισηπτικῆς θεραπείας τῶν τραυμάτων ἐν γένει, ὑπὸ Παύλου Ἰωάννου, καθηγητοῦ τῆς Ἑγχειρητικῆς καὶ τοπογραφικῆς Ἀνατομίας. (Συνέχ.). — Ἱατρικὴ κλινικὴ (Hôpital de la Charité) τοῦ καθηγητοῦ Hardy. Περὶ τῆς πορείας, ἐπιπλοκῶν καὶ θεραπείας τοῦ διαβήτου, ὑπὸ Δοῦκα Δημητριάδου, ἱατροῦ (ἐν Λαρίᾳ). (Τέλος). — Ἀντισηπτικαὶ υποδόριαι ἐκκεσεις κατὰ τῶν παρασιτικῶν νοσημάτων. — Χολέρα καὶ Κήσις. — Ἐπιφυλλίς. Ἡ Αἰθιοπία ὑπὸ ἱατρικὴν ἑποψίν, ὑπὸ Ν. Π. Πάριση. — Εἰδωποιήσεις. — Βιβλ. δελτίου.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΣΗΠΤΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΩΝ ΤΡΑΥΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ. (ΚΑΤΑ MOSETHG).

Ἐκ τῆς Εἰσηγητηρίου διδασκαλίας τῆς χειρουργικῆς
ἐν τῷ Ἑθνικῷ Πανεπιστημίῳ
ὑπὸ ΠΑΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ
Καθηγητοῦ τῆς Ἑγχειρητικῆς καὶ Τοπογραφικῆς Ἀνατομίας.
(Συνέχεια. ὅρα σελ. 353).

Παχὺ στρώμα κόνεως ἰωδισοφορμίου ἐπὶ τῶν τραυματικῶν ἐπιφανειῶν καλύει τὴν ἄμεσον ἐνώσιν αὐτῶν, ἀλλὰ ἡ τοιαυτοῦτροπος ἐφαρμογὴ τοῦ φαρμάκου εἶναι σφαλερὰ. Διὰ παχείας στιβάδος κόνεως ἰωδισοφορμίου δὲ
ΓΑΛ. ΤΟΜ. ΙΣΤ΄.

ναι να καλύπτονται μόνον επιπολαιότατα μικρά τραύματα επί σκοπῷ ἀντισηπτικῆς θεραπείας ὑπὸ σκέπην ιωδιοφορμίου, ἢ, κατὰ Λαγκσβέκκιον, ὑπὸ τὴν ἐξ ιωδιοφορμίου εσχάραν. Ἐν δὲ τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἀρκεῖ ἡ ἐπίθεσις τῆς κόνεως τοῦ φαρμάκου διὰ σπάθης δστεινῆς.

β'. — Χρήσις τοῦ δι' ιωδιοφορμίου γαλακτώματος. — Τοῦτο, συνεστηκὸς ἐκ 50 ιωδιοφορμίου, καὶ ἀνά 30 γλυκερίνης καὶ ὕδατος, ἐπὶ δὲ καὶ ἐκ κόμμεως τραγακάνθης 0,20, μεταχειρίζονται ἐπιτυχῶς ἐπὶ ἀκανονιστῶν συριγγωδῶν τραυμάτων, ἐν οἷς ἀδύνατος ἀποβλεῖν ἢ εὐκόλος καὶ ἀσφαλὴς εἰσαγωγή τῆς κόνεως τοῦ φαρμάκου, ὅσον ἐπὶ ἀνεργμένων ἢ ἐπιπεπλεγμένων καταγμάτων. Τὸ εὐθὺς πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς καλῶς ἀναταραχθὲν τοιοῦτον γαλακτωμα ἐγγεῖται ἐν τῇ προκαθαρθείσῃ καὶ καλῶς προδιαταχθείσῃ ἐπὶ τοῦ κατάγματος διὰ τοῦ ἐκτὸς τραύματος μέχρῃς ἐκχειρίσεως, καὶ εἴτα ἐπιχειρεῖται ἡ κατάταξις τοῦ κατάγματος. Οὕτω δὲ τὸ γαλακτωμα διαρρεῖ ὀλισθαίνον ἐν πάσαις ταῖς κοιλότησι τοῦ συριγγώδους τραύματος, τῆς προσκαίρου ἐνηρωμένης ἐν τῷ γαλακτώματι κόνεως τοῦ ιωδιοφορμίου ἀποτιθεμένης ἐπὶ τῶν πλευρωμάτων αὐτοῦ. Πρὸς δὲ τούτοις τὸ γαλακτωμα τοῦτο χρησιμεύει καὶ πρὸς ἀπολύμνυσιν τῶν ἐλαστικῶν ἀπαγωγῶν σωλήνων, προχείρως δὲ καὶ εἰς ἀπολύμνυσιν τοῦ δέρματος, εἴαν μὴ πρὸς τὸν τελευταῖον τοῦτον σκοπὸν προτιμηθῇ διάλυσις ιωδιοφορμίου συνισταμένη ἐξ 1 μέρους τούτου καὶ 7 μερῶν οἰκίου αἰθέρος. Καὶ κατὰ τὸν τελευταῖον τοῦτον τρόπον τῆς χρήσεως τὸ φάρμακον παραμένει μετὰ τὴν πτῆσιν τοῦ αἰθέρος, ἐν λεπτοτάτῃ μορφῇ κόνεως. Ὁ ψεκασμὸς νεαρῶν τραυμάτων διὰ διαλύσεως ιωδιοφορμίου ἐν αἰθέρι ὡς ἀνωτέρω, ἢ ἡ ἐγγυσις ταύτης ἐν τῷ τραύματι καὶ ἐπ' αὐτοῦ δὲν εἶναι ἀξιοσύττατα διὰ τὸν ἰσχυρὸν ἐρεθισμὸν, ὃν ὁ αἰθὴρ παράγει ἐπὶ τρώσεων, πρὸς τῷ οὕτω προκλυομένῳ σφοδρῷ πόνῳ. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀποφευκτέα καὶ ἡ χρῆσις τοῦ ιωδιοφορμίου μετὰ κολλοιδίου (Colloidii elastici, Iodoformii q. solvitur), ἐξαίρεται δταν πρόκειται νὰ ἐπιχρίσωμεν δι' αὐτοῦ χεῖλη ἢ δὴ συρραφέντα, καὶ οὕτω ν' ἀποκλείσωμεν αὐτὰ ἀπὸ τῆς ἐπηρείας τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος.

γ'. — Ἰωδιοφορμιόχον ὀθόνην ἢ οὐάτην παρασκευάζομεν διττῶς: εἴτε ἐπιπάσσοντες, ἐντρίβοντες καὶ συμμιγνύοντες ξηράν ὑδρόφιλον βημβάκινην ὀθόνην μετὰ λεπτῆς κόνεως ιωδιοφορμίου, εἴτε διὰ τῆς ὕγρας ὁδοῦ, ἐμβάπτιζοντες τὴν εἰρημένην ὀθόνην ἐν διαλύσει ιωδιοφορμίου μετ' αἰθέρος. Ὁ τελευταῖος οὗτος τῆς παρασκευῆς τρόπος προτιμῆτεος, διότι μετὰ τὴν πτῆσιν τοῦ αἰθέρος, ἡ κόνις τοῦ ιωδιοφορμίου εἶναι ὁμοτίμως διανεμένη ἐν τῇ ὀθόνη, καὶ κἄλλιον προσκολλᾶται τῷ ὑφάσματι, μὴ ἐκτινασσομένη κατὰ τὴν παρκατευὴν τοῦ ἐπιδέσμου καὶ πρὸ τῆς ἐφκρμυγῆς τέλους, διότι εἶναι ὠρισμένον τὸ πᾶσόν τοῦ ἐν τῷ ὑφάσματι περιεχομένου ιωδιοφορμίου. Ἢ οὕτω παρκατευκζομένη δι' ιωδιοφορμίου ὀ-

θόνη αὕτη, ἡ ἐν τῷ ἐμπορίῳ τὸ ὄνομα τοῦ χειρουργοῦ Moselig φέρουσα, εἶναι μαλακὴ, εὐεφάρμοστος καὶ οὐχὶ γλοιώδης: ἡ δὲ ιωδιοφορμιόχος οὐάτη φύσει προσκολλᾶται δυσάποσπαστος. Οὕτω λοιπὸν παρασκευάζεται ἡ πρὸς ἐπιδέσεις ιωδιοφορμιόχος ὀθόνη, περιέχουσα 10—50% ἐκ τοῦ φαρμάκου. Ὁ Wölfler, ὁ δὲ τιτι περιπτώσει σκοπῶν στέρξαν πρὸς κόλλησιν τῆς ὀθόνης ἐπὶ τοῦ τραύματος, ἐμβάπτει ταύτην ἐν μίγματι 4 μερῶν κολοφωνίου, 1 μ. γλυκερίνης καὶ 200 μ. οἶνοπνεύματος, καὶ οὕτω καθίστηται αὕτην εὐπροσκαλλήτοτέραν. Εὐνόητον δὲ εἶναι καὶ ἄλλαι οὐάται, ὅσον ὁ καθκρός, ἢ καὶ ὁ ἐκ ξύλου μότος, κλπ. δυνατόν νὰ παρασκευασθῶσιν ὁμοίως. Ἐὰν δὲ ὁ ἐφαρμοσθεὶς οὗτος ἐπιδέσμος μέλλῃ ν' ἀπορρᾶσθῃ οἶονεϊ ἀρκεδῶς τὸ τραῦμα, ἢ οὐ, ἐξήρηται ἐκ τῆς γνώμης τοῦ χειρουργοῦ. Ἢ τοιαύτη ἀπόρρᾶξις δὲν εἶναι μὲν ἀπολύτως ἀναγκαία, ἀλλὰ βεβαίως σκόπιμος. Ἢ ἄλλοις ἐξωτερικῆς περιβολῆς τοῦ ἐπιδέσμου ἀποκωλυούσης τὴν εἰσόδον τοῦ ἐκτὸς ἀέρος, προτερεῖ, καθότι, ξηραίνοντων τῶν τραυματικῶν ἐκκρίματων, πᾶσα ἀποσύνθεσις ἐν τῷ ἐπιδέσμῳ ἐξουδετεροῦται, καὶ τὸ κεκαλυμμένον δερμα, μὴ ὑποκείμενον τῇ τῶν ὕγραν διαδροχῇ, ἤττον πάσχει. Ἀλλ' ἡ ἀγωγή αὕτη ἔχει καὶ ἐλαττώματα, ἐπειδὴ τὸ μὲν τὰ τραυματικά ἐκκρίματα διεκχεύονται ταχύτερον, ἔτε μὴ ὁμοτίμως διανεμόμενα, ἐτέρωθεν δὲ τὰ ξηραίνόμενα ἐκκρίματα κωλύουσι πολλάκις τὴν περαιτέρω ῥύσιν τοιούτων, ἔτε προσκολλώμενα τοῖς πέριξ δίκην ἐσχάρων. Τούτου ἕνεκα λοιπὸν ὁ διαπρύσιος τοῦ δι' ιωδιοφορμίου ἐπιδέσμου ὑπερκασιστής Moselig ἐν αἰς περιστάσει τὸν τοιοῦτον ἐπιδέσμον δὲν ἐπισκέπει ἐξωτερικὴ περιβολή, ἐραπλώνει ἐπὶ τῆς ιωδιοφορμιόχου ὀθόνης, τῆς ἀμέσως προσκειμένης τοῖς ἠνωμένοις χεῖλεσι τοῦ τραύματος, ἢ ἐπὶ τῆς ἐπιπασθείσης τῷ τραύματι κόνεως τοῦ φαρμάκου ἀνάλογον τὸ μέγεθος τεμάχιον παπύρου ἐκ Γουταπέρκης, καὶ μετ' αὐτὸ ἐπιτίθεται καὶ προτηκόντως σιγρίζει τὸ ἐξ οὐάτης στῶμα. Οὕτω λοιπὸν ἡ διαδροχὴ μένει περιωρισμένη καὶ ἡ ῥύσις τῶν ἐκκρίματων μᾶλλον ἀτφαλίζεται. Ἄλλοτερον ζήτημα εἶναι ἔάν, πρὸς τῷ ιωδιοφορμίῳ, ἀπαιτῶνται καὶ ἕτερα εὐδιάλυτα ἀντισηπτικά. Κατὰ τὸν Moselig, τὸν τὴν καθαρὰν καὶ διὰ μόνου ιωδιοφορμίου θεραπείαν τῶν τραυμάτων συνιστῶντα, ταῦτα δὲν εἶναι ἀναγκαῖα. Οὗτος εἰς καθάρτην καὶ ἀπόπλυσιν τοῦ τραύματος μεταχειρίζεται μόνον καθαρὸν, ἢ ἀπεσταγμένον, ἢ ἀποθεωραμένον ὕδωρ μετὰ μικροῦ ποσοῦ (0,6) κοινοῦ ἁλατος, ἢ καὶ ἀνευ τούτου. Ἐγχειρεῖ δὲ ἀνευ ψεκαστῆρος καὶ ἐπιπάσσει αἰετοτε αὐτὸ τὸ τραῦμα διὰ λεπτοτάτης κόνεως ιωδιοφορμίου, καὶ διὰ τοῦτο θεωρεῖ πάντῃ περιττὰ ἕτερα εὐδιάλυτα ἀντισηπτικά πρὸς τὴν ἀπόπλυσιν καὶ ψεκασμὸν τοῦ τραύματος. Ἢ ἀντιρῶντες, ὅτι τὸ ιωδιοφορμιον λίαν βραδέως ἐνεργεῖ, ἐξ οὗ ἀναγκαῖος τυγχάνει ὁ ἀντισηπτικὸς κορεσμὸς τῶν ἰστών τοῦ τραύματος, εἶναι θεωρητικὴ, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον μαρτυρουμένη ἐν τῇ πράξει.

ἴσως ὅμως ἡ κόπινος τοῦ ἰωδιοφορμίου μὴ ἐπιπληθῇ ἐπ' αὐτῆς ταύτης τῆς τραυματικῆς ἐπιφανείας, ἀλλ' ἡ κόπινος ἢ ἡ ἰωδιοφορμιούχος δόσιν ἐπιθεθῇ μόνον ἔξωθεν ἐπὶ τοῦ ἠνωμένου καὶ συγκεκλεισμένου τραύματος, τότε βεβαίως ἀνγκυλίῃ εἶναι ἀπόπλυσις αὐτοῦ διὰ διαλύσεως φαινικού ὁξέος, ἢ ἀλκῆς τοῦ ὑδροπύργου, ἐπειδὴ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ ἰωδιοφορμίου δὲν τίθεται εἰς ἀμετὸν ἐκκρήν μετὰ τοῦ τραύματος, καὶ ἐπομένως ἐνεργεῖ μόνον οἷσις ὡς προφυλακτρον. Ἀλλὰ τότε δὲν εἶναι ὁ καθαρός καὶ μόνος δι' ἰωδιοφορμίου ἐπίδεσμος τοῦ Miesliig, ἀλλὰ μικτός.

Τὸ ἰωδιοφορμίου οὐδόπως ἐρεθίζει τὰ τραύματα, ἀλλὰ τοῦναντίον εἶναι ἀκεσώδυνον, καὶ τούτου ἐνεκα ὠφελεῖ ἐν τε τοῖς ἐρεθιστικοῖς τραύμασι καὶ ἐν τοῖς γαγγραινώδεσι. Συνέπεια δὲ τοῦ μὴ ἐρεθισμοῦ τοῦ φαρμάκου ὑπάρχει καὶ τὸ ὅς ὅλον τε ἐλάχιστον τραυματικὸν ἔκκριμα, ὃν φείποτε ὀρθῶδες, ἢ ὀρθοβλεννώδες, καὶ περιέχον ἐλάχιστη μορφολογικὰ στοιχεῖα, ἐπειδὴ ὁ Binz ἀπέδειξε, τὸ ἰωδιοφορμίου ἐπιφέρει οἷον παρκαλυπτικὴν ἐνέργειαν ἐπὶ τῶν λευκῶν αἱματοσφαιρίων, ἥπερ ἐνεκα κολλύεται ἀπ' αὐθείας ἢ μετὰ ἀττευτῆς καὶ ἀποχώρησις αὐτῶν, ὡς πυοσφαιρίων.

Ὁ ἰωδιοφορμιούχος ἐπίδεσμος, βεβαίως εἶναι ὁ τεχνικῶς ἀπλουστάτος καὶ σχετικῶς ὁ εὐθηνότερος ἐκ πάντων τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἀντισηπτικῶν ἐπιδέσμων. Τοῦτο δὲ, ὡς καὶ ὅτι πᾶσα ἀντισηπτικὴ ὑδρόφιλος οὐσία πρὸς ἐπίδεσιν ἐξέρχεται πρὸς αὐτὸν, τέλος καὶ τὸ σχετικῶς ἀναλυσίμωτον καὶ σταθερὸν τοῦ φαρμάκου καὶ τῶν ἰωδιοφορμιούχων οὐσιῶν ἢ ὑφασμάτων (μόνον τὸ φῶς καθίστησι φαῖν πᾶσιν οὐσίαις ἐνέχουσιν ἰωδιοφορμίου ἐνεκα τῆς ἀποσυνθέσεως αὐτοῦ, καὶ τοῦ σχηματισμοῦ καθάρου ἰωδίου) κατέστησαν τὴν δι' ἰωδιοφορμίου ἐπίδεσμον προτιμότερον ἐν τῇ χειρουργικῇ τοῦ πολέμου. Ὁ Αἰστέρος αὐτὸς ἀναγνωρίζει τὴν μεγίστην ὑψηλότητα τοῦ ἰωδιοφορμίου ἐν τῇ κατὰ πόλεμον χειρουργίᾳ, ἐκφαζόμενος οὕτως ἐν τῇ ἐν Woolowich ὁπρωτικῇ ἱατρικῇ ἐταιρίᾳ τῇ 15 Φεβρουαρίου 1884. «Ὁ πρῶτος ἐπίδεσμος τῶν τραυμάτων, ὁ ἐν πολέμῳ ἐφαρμακτέος εἶναι βεβαίως δυσχερέστατος, ἐπειδὴ χρήζει ἀντισηπτικοῦ φαρμάκου εὐμεταφόρου μὲν καὶ ὡς ὅλον τε ἐλάχιστου τὸν ὄγκον, ἀλλὰ κυρίως ἀπράξιζοντος τὸ τραῦμα ἀπὸ πύξης συνεπείας. Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἀντισηπτικῶν κλίνω, λέγει, νὰ πιστεύσω ὅτι τὸ προτιμότερον πρὸς τὸν εἰρημένον σκοπὸν εἶναι τὸ ἰωδιοφορμίου, ἐπειδὴ, εἰ καὶ μὴ τὸ ισχυρότερον, εἶναι ὅμως ἐξαιρετώτατον (very excellent) ἀντισηπτικόν. Ἐὐθιζόν αὐτῶν προτέρημα, παραβαλλομένῳ μετ' ἄλλων ἀντισηπτικῶν φαρμάκων, συνίσταται καθότι τὸ μὲν ἐλάχιστη ποσότης αὐτοῦ ἐπὶ μακρὸν δύναται ν' ἀναπτύσῃ ἀντισηπτικὴν ἐνέργειαν, ἐτέρωθεν δὲ οὐδὲν ἐρεθισμὸν ἐπιφέρει ἐπὶ τοῦ τραύματος. Οὗτος δὲ ὁ θαυμάσιος συνδυασμὸς τῶν προτερημάτων αὐτοῦ κυρίως, ἄγει με νὰ πιστεύσω ὅτι ἐν τῇ ἐνστάσει κατακτάται τῆς ἐπιστήμης οὐδεὶς ἕτερος καλλίτερος τούτου ἐπί-

δεσμος τραυμάτων ἐν πολέμῳ ὑπάρχει, καὶ τοῦτον ἐνεργεῖ ἐν ἀπλούστατα, ἐπιπλάσσοντες τὸ τραῦμα διὰ κόπινος ἰωδιοφορμίου πρῶτον, καὶ εἶτα ἐπικαλύπτοντες αὐτὸ δι' οὐσίας εὐκόλως ἐκμυζώσας τὸ τραυματικὸν ἔκκριμα (ἢ γ. ὑδροπύλου βάλμακος ἢ αὐστῆς). Κατὰ δὲ τὴν ἐν τῷ τελευταίῳ Σερβοβουλγαρικῷ πολέμῳ πατρὸς τοῦ καθηγητοῦ Moselig, ὅστις ἀπεστάλη παρὰ τῆς αὐστριακῆς Κυβερνήσεως, εἰς Βελιγράδιον πρὸς χειρουργικὴν θεραπεία τῶν ἐν πολέμῳ τραυματιῶν, ὁ δι' ἰωδιοφορμίου ἐπίδεσμος δὲν πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται κατὰ τὸ ἀνωτέρω ὑπόδειγμα τοῦ Αἰστέρου, ἐπειδὴ ἡ ὑδρόφιλος οὐσία τῆς ἐπικαλύπτουσα τὸ τραῦμα, συγχωρευομένη μετὰ τῶν τραυματικῶν ἐκκριμάτων, ξηραίνεται, καὶ οὕτω κωλύει τὴν ἐλευθέραν ῥοαίν αὐτῶν εἰς τὰ ἔκτος. Πρὸς ἀποφυγὴν λοιπὴν τῆς ξηράσεως τῶν τραυματικῶν ἐκκριμάτων οὗτος συνιστᾷ ὅπως, ἀφοῦ ἐπιπληθῇ τὸ τραῦμα διὰ κόπινος ἰωδιοφορμίου, ἐπιτεθῇ τεμάχιον χάρτου ἐξ ἐλαστικοῦ κόμματος (Gummipapier) κατὰ τι μεῖζον αὐτοῦ τούτου τοῦ τραύματος. Μετὰ ταῦτα δὲ πρέπει νὰ ἐφαρμόζεται ὁ ἐπίδεσμος ὁ μέλλων νὰ ἀναλαμβάνῃ τὰ ἐκκρίματα. Κατ' αὐτὸν δὲ τὸν τρόπον ἡ ἔκκρισις τῶν τραυμ. ἐκκριμάτων γίνεταί ἀκωλύτως.

Τὸ ἰωδιοφορμίου, πρὸς τοῖς ἀνωτέρω, ἔχει ἕνα καὶ ἑκατὸν ἐνέργειαν καὶ ἀκεσώδυνον (Bardleben). Τὸ ἑκατὸν δὲ τοῦ ἰωδιοφορμίου ἀληθῶς εἶναι θαυμασιώτατον. Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ ταύτης ἀναφέρωμεν δύο τελευταίας περιπτώσεις ἐκ τοῦ Σερβοβουλγαρικοῦ πολέμου, καὶ μετὰ τῶν ἐν Βελιγράδιῳ νοσηλευθέντων τραυματιῶν μνημονευομένας, καθ' ἃς συνεπεία τρώτεως μεγάλων στολεχῶν ἀρτηριῶν διὰ πυροβόλου ὅπλου ἐπῆλθε νόθον διέχυτον ἀνέυρημα. Ἐν τῇ μιᾷ τῶν περιπτώσεων τούτων ὑπῆρχε τρώσις τῆς ὑποκλειδίου ἀρτηρίας παρὰ τὸν Αἰσφράγειον ὄγκον ἢ φῦμα, ἐν δὲ τῇ ἐτέρᾳ, τρώσις τῆς σπιοθίας κνημικῆς ἀρτηρίας. Ἀπολίνωσις αὐτῶν ἀδύνατος ἀπέβαινε διὰ τὴν ἐγκαυματικὴν κατάστασιν τῶν εἰς σηπτικὰς ἰχωρώδεις κοιλίας ἐκβαλλόντων ἄκρων τῶν ἀγγείων τούτων. Αἱ σχασθεῖαι αὐταὶ κοιλίαι ἐξέχεον νύθησαν τοῦ περιεχομένου καὶ ἐπωματίσθησαν δι' ἰωδιοφορμιούχου δαμάσκη, τὸ δὲ τοιοῦτον πώμαμα μένεν ἐπὶ δέκα ὅλας ἡμέρας ἐξήχθη ὅλας ἡμέρας. Καὶ αἱ δύο αὗται περιπτώσεις ἀπέληξαν αἰσίως, καταμαρτυροῦσαι σαφέστατα τὴν τε ἑκατὸν καὶ σφόδρα ἀντισηπτικὴν ἐνέργειαν τοῦ ἰωδιοφορμίου.

Συμπεραίνοντες, τέλος, περὶ τοῦ εὐχερεστεροῦ καὶ ἀποτελεσματικωτέρου ἀντισηπτικοῦ τῶν ἐν πολέμῳ τραυματίων ἐπιδέσμου λέγομεν (ἀκολουθεῖ)

ΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
(HÔPITAL DE LA CHARITÉ) τοῦ καθηγητοῦ HARDY

Περὶ τῆς πορείας, ἐπιπλοκῶν καὶ θεραπείας τοῦ διαβήτου.

ὑπὸ ΔΟΥΚΑ ΔΗΜΗΤΡΙΔΟΥ, ἱατροῦ (ἐν Λαμ(α)).

(Συνέχεια. βρα. σελ. 357).

Ἀπέδωκαν ἐπίσης τὸν διαβήτην εἰς τινὰς νευρικοὺς νότους· τὴν τρομώδη παραλυτίαν, τὴν ἀταξίαν (ataxie), τοῦτο εἶνε πλῆνῃ ἱατροὶ τινες ἐθεώρησαν τὸν διαβήτην ὡς μίαν νευρώσιν ἐκπρωστιθεμένην εἰς ἄλλας, τοῦτο δὲν εἶνε ὀλιγώτερον ἀκριβές, μετὰ τὴν ἐξαίρεσιν ἐν τούτοις, ὅταν ὁ πάσχῃ ἀλλοιώσῃ τις ἀνατομικὴ τοῦ ἐγκεφάλου ὅγκος τις ἢ κείμενα προπάντων πρὸς τὸ ὀπισθεν μέρος καὶ πλησίον τοῦ προμήκου (protuberance) καὶ δυνάμενοι ἐπομένως νὰ πιέσωσι τὴν τετάρτην κοιλίαν.

Δὲν πρέπει νὰ πιστεύσῃ τις ὅτι εἶνε ἀνίσχυρος ἀπέναντι τοῦ διαβήτου· ἐὰν δὲν δύνασθε νὰ θεράπευστῃτε ὅλῃ δυνάμει τοῦλάχιστον νὰ κάμψῃτε τὴν ζήσιν ὁ ἀσθενής, καὶ τοῦτο διὰ δύο μόνον μέσων, διὰ τῶν φαρμάκων καὶ τῆς ὑγιεινῆς. Καὶ κατὰ πρῶτον λόγον εὐρίσκουμεν τὰ ἀλκάλια, δοθέντα ἐν ἀρχῇ ἐπὶ τινὶ ἰδέᾳ καθαρώς θεωρητικῇ, διότι διίσχυρίζοντο ὅτι ὁ διαβητικὸς εἶχε τὸ αἷμα δξύ, τὰ συνεβούλευον δὲ πάντοτε διότι ἐπετύγγανον. Ἐδωκαν τὴν ἀνθρακικὴν σόδα, τὰ ἀσβεστίνον ὕδωρ, κτλ.· ταῦτα ἐπιτυχάνουσι προπάντων παρὰ τοῖς ἀρθριτικοῖς. Ἐκτύπησαν προσέτι τὸ ὄπιον καὶ τὰ δριμέα ναρκωτικά, ἀλλ' ὅς σπεύτωμεν νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι δὲν ὠφελοῦσιν ἢ ὡς πρακτικὰ μόνον. Ἐδοκίμασαν τὰ διὰλυτικά φάρμακα, τὸ ἰώδιον, τὸ ἀρσενικόν· σκευαίεσι τινὲς ἀρσενικοῦχοι ἔφεραν καλὰ ἀποτελέσματα, ἐνεργοῦνται προπάντων, κατ' ἐμὲ, ὡς διεγείρουσαι τὴν ὁρεξίν καὶ διευκολύνουσι τὴν πέψιν. Χειρουργοὶ τις τῶν Νοσοκομείων, ὁ κ. Pelizet, ἐπήνεσε τὸ βρωμιοῦχον κάλιον καὶ ἔλαβε σχεδὸν τοῦτο τὸ εἶδος κατὰ τοῦ διαβήτου· τὸ φάρμακον τοῦτο ἔπχε πρὸς στιγμὴν ἀληθῆ τινὰ ὑπόληψιν· ἔλαττοί ὀλίγον τι τὴν δίψαν καὶ τὴν πολυουρίαν, ἀλλὰ δὲν ἔχει ἐνέργειαν ἐπὶ τῆς ποσότητος τοῦ σακχάρου. Δὲν πρέπει ἄλλως τε νὰ καταχρᾶται τις τοῦ φαρμάκου τούτου, διότι εἰξεύρετε ὅτι ἡ προδιάθεσις εἰς τοὺς ἀνθρακας εἶνε συχνὴ παρὰ τοῖς διαβητικοῖς· λοιπὸν τὸ βρώμιον φέρει συχνὰ ἐξανθήσεις τοῦ δέρματος καὶ μικροὺς δοθιῆνας. Εἶδον ἀσθενῆ τινὰ διαπεποτισμένον βρωμίου, ὅστις ἔσχε πολλοὺς ἐκ τῶν δοθιῶν τούτων, ὡς καὶ ἀνθρακὰ τινὰ σημαντικὰ, ὅστις ἔθεσεν εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν του· δυσπιστῶ ὅθεν ὀλίγον εἰς τὸ βρώμιον,

καὶ τὸ νομίζω ὠφέλιμον εἰς τινὰς περιπτώσεις ἀλλ' ὅχι καὶ ἀναγκαῖον.

Παρήγγειλαν τὰς τοῦ ὀξυγόνου εἰσπνοάς· ὑπάρχει πράγματι ὀλιγώτερον διαπεποτισμένα ὑπὸ τούτου· δύνανται λοιπὸν αὐταὶ νὰ ὦσιν ὠφέλιμοι· ἐπίσης τὰ λούτρα τοῦ συμπεπιεσμένου ἕρως, τὰ ὅποια συνιστῶσιν ὀλίγαι αἱ ὀργανικαὶ ἐκχλαγαὶ εἰς ἡλιακὰ, ὅτε ἐνεργοῦσιν ὡς τονωτικά. Τὰ τονωτικά φάρμακα εἰσι προφανῶς ἐνδεδευμένα· ὁ σίδηρος, ἡ κίνα, αἱ σκευασαὶ τῆς γεντιανῆς κτλ.

Ἡ ὑγιεινὴ ἐπενεργεῖ μεγάλως ἐν τῇ θεραπείᾳ τοῦ διαβήτου, καὶ προπάντων ἡ ὑγιεινὴ περὶ τὰς τροφάς. Διότι ἐπὶ τέλους ἀποστερῶν τις τοὺς ἀσθενεῖς τῶν ἀμυλώδων τροφῶν, τῶν σακχαρώδων ποτῶν, κατορθοῖ νὰ ἐλαττώσῃ τὰ τοῦ διαβήτου ἀποτελέσματα· οὕτω ἐντὸς ἡμερῶν τινῶν ἐλαττοῖ τις τὴν ποσότητα τοῦ σακχάρου· ἀπαγορεύοντες τὸν ζωμὸν τὸν ἀμυλον περιέχοντα, τὰ ὁσπρία κτλ. βλέπετε τὴν δοθιῶν ἐξάνθησιν ἐξαλειφόμενῃ, ἐὰν ἀνεφάνῃ, καὶ τὰ οὖρα ἀπανερχόμενα εἰς τὸ κατὰ φύσιν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ποσότητα τούτων.

Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα δὲν εἶναι δυστυχῶς διαρκῆ, ἐθεράπευσάτε τὰ συμπτώματα, δὲν ἐστειρεύσατε ὅμως τὴν πηγὴν τοῦ διαβήτου, ἥτις μένει λαμβάνουσα καὶ δύνανται ἀκόμη νὰ ᾔη ἡ ἀφετηρία μιᾶς φοβερᾶς παρεπιπτούσης πάθης· ὁ ἀσθενής εἶνε πάντοτε ὑποκείμενος εἰς διηνεκὴ τινὰ ἀλλοίωσιν ὀργανικὴν ἥτις τὸν θέτει ἐκτὸς τοῦ κοινοῦ νόμου. Πρέπει νὰ τρέφονται οὗτοι προπάντων ἐκ κρέατος, ἐκ ζωμῶν ἐντὸς τῶν ὁπλοίων νὰ θέτωσιν ὥχ, νὰ τρώωσι κρέμνους, ὁ ζωμὸς ἐκ κεκοπανισμένου κρέατος (moullage à la bisque) φαίνεται αὐτοῖς πρῶτοντι μόνον, τὰ ὅσπρα καὶ ἐπίσης δὲν τοῖς εἶναι ἀπαγορευμένα. Ὅλ' τοῖς ἐπιτρέψατε τὸν ἐκ κόλλας ἄρτον (pain de gluten)· ἐὰν δὲν δύνανται νὰ φάωσι τὸ κρέας ἀνευ ἄρτου, ἀλλ' οἱ ἄρτοι περιέχουσιν ὀλίγον τι ἀμύλου, ἄλλως τε ἀνευ τούτου θὰ ᾔσαν ἀφόρητοι τὴν γεῦσιν, τὸ ὀλίγον δὲ τοῦτο τοῦ ἀμύλου ἀρκεῖ ὥπως ζητήσῃ τις, ὅσον τὸ δυνατόν, νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ τῆς τροφῆς.

Εἶνε οὐσιώδες ἡ ἐπαγρύπνησις ὡς πρὸς τὰ ποτά, ὅς λαμβάνωσιν οἶνους τονωτικούς, ἐν τοῖς ποτοῖς τῶν δύνασθε νὰ θέσῃτε γλυκερίνην ἥτις δὲν εἶνε δυσάρεστος τὴν γεῦσιν· τὸ γάλα δὲν θὰ δοθῇ ἢ ἐν μικρᾷ ποσότητι, καὶ ὁ ζυθὸς συνιστῶμενος ὑπὸ τοῦ Bouchard δὲν εἶνε κακός. Ὅς κάμνη ὁ ἀσθενής ἀσκήσεις καὶ ἐὰν θέλῃ νὰ ὑπάγῃ εἰς λουτρά συστήσατε τὰ τοῦ Vichy τοῦ Pougues καὶ προπάντων τὰ τοῦ Carlsbad, καὶ τὴν ἐν τοῖς παράλοις διαμονὴν δι' ἐκείνους οἷτινες δύνανται νὰ τὰ κάμωσιν.

Ἀντισηπτικὰ ὑποδόρσει ἐνέσεις κατὰ τῶν παρασιτικῶν νοσημάτων.—Ἐκ τῶν κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους προόδων εἰς τὴν σπουδὴν τῶν παρασίτων καὶ μικροβίων ὁλοκλήρως γίνεται ὅτι πολλὰς μὲν νόσους προκαλοῦνται μικροβία, κατὰ τῶν μικροβίων δὲ εἶναι γνωστὰ μικροβιοκτόνοι οὐσίαι ὧν χρῆσις δέον νὰ γίνηται ὑποδερμικῶς.

Ὁ Albin Meunier παρατηρήσας ὅτι ἡ χημικῶς καθαρὰ βασελίνη, ἥς τὸ εἰδικὸν βάρος εἶνε 0,820, κέκτηται τὴν ιδιότητα ἀφ' ἐνὸς μὲν νὰ διαλύῃ ἅπαντα τὰ βακτηριδιοκτόνα, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ ᾖ ἐντελὴς ἀκινδυνος εἰς τὴν οἰκονομίαν, δοξάζει ὅτι αἱ τῆς βασελίνης ἐν διαλύσει φερύττης τὰς βακτηριδιοκτόνους οὐσίας ἐνέσεις εἰς τὸν ὑποδόρειον κυτταρῶδη ιστὸν, πιθανῶς δὲ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ὄργανοις, οὔτε ἐξόγκωσιν, οὔτε ἀποστήματα, οὔτε πόνους προκαλοῦσιν.

Εἰς τὴν βασελίνην ὑπὸ εἰδικὸν βάρος 0,820 διαλύεται τὸ εὐκαλυπτελαίον, τὸ θυμέλαιον, τὸ ἡδυόσμελαιον, τὸ τοῦ μυρτιδάνου, σανταλίου, κινναμώμου καὶ ἐν γένει ἅπαντες αἱ ὑδατάνθρακες ὑπὸ τύπον $C_{21}H_{22}O_4$ καὶ $C_{20}H_{22}O_4$ (Borthelot), ὡς ἐπίσης τὸ φαινικὸν δξύ, ἡ καφουρά, ἡ χλωριοῦχος καφουρά, τὸ σωσίμερας, τὸ ἰώδιον, ὁ θειοῦχος ἀνθράξ, τὸ ἐν προηγουμένῳ διαλύσει ἰωδιοφόριον, τέλος δὲ καὶ τὰ ἀλκαλοειδῆ ὡς ἡ κοκαίνη ἢ δακτυλιτιδίνη κλ. Ἐκ τούτων ὁλοκλήρως γίνεται ὅτι διὰ τῆς ὑποδερμικῆς ὁδοῦ προσφέρονται καὶ μικροβιοκτόνα, καὶ ἀντισηπτικὰ καὶ ἐν γένει φάρμακα, ἅτινα μέχρι τοῦ νῦν προσφερόμενα διὰ τοῦ στόματος καὶ δυσκόλως καὶ κακῶς ἀναπίνονται, καὶ ἡ δόσις αὐτῶν δὲν δύναται νὰ ᾖ ἀκριβὴς καὶ ὠρισμένη.

Ὁ Meunier παρασκευάζει ὡς ἑξῆς τὰς διὰ τὰς ἐνέσεις διαλύσεις.

Πέντε μέρη εὐκαλυπτελαίου ἀναταράσσονται ἰσχυρῶς ἐν εἰκοσίν μέρεσιν χημικῶς καθαρῆς βασελίνης ὑπὸ εἰδικὸν βάρος 0,820, ἀποτίθεται δ' ἐν τῷ μίγματι ῥητίνη μετὰ ἡρεμίαν, εἴτα διηθεῖται διὰ τριῶν φύλλων χάρτου Joseph καὶ ἀπολαμβάνεται διάλυσις λίαν διαυγὴς καὶ καθαρά, ἐκάστη σύριγξ τοῦ Pravaz ἐκ τῆς διαλύσεως ταύτης περιέχει 4 σιτάρια εὐκαλυπτελαίου. — Τὸν αὐτὸν τρόπον παρασκευάζονται καὶ αἱ διαλύσεις τοῦ ἐλαίου τοῦ μυρτιδάνου, θυμου, σανταλίου, ἡδυόσμου κλ. — Ἐν ἀνάγκῃ σιμεναίνονται πλείονα ἔλαια ἐν τῇ αὐτῇ διαλύσει, ὅποτε ὅμως ἡ ἀναλογία τῶν ἔλαίων πρὸς τὴν βασελίνην ἔστω ὡς 1:5 πρὸς ἀποφυγὴν πόνου καὶ ἐξαγκώσεως.

Ἡ τοῦ ἰωδιοφορίου διάλυσις ἐνεργεῖται τόνδε τὸν τρόπον· ἰωδιοφορίου ἐν λεπτῇ κόβει 5 σιτάρια διαλύονται ἐν 5 γράμμασιν εὐκαλυπτελαίου, εἴτα προστίθενται 20 γράμματα καθαρῆς βασελίνης εἰδικοῦ βάρους 0,820, ἀναταράσσεται τὸ μίγμα καὶ διηθεῖται διὰ τριῶν φύλλων χάρτου Joseph, τὸ διήθημα εἶναι διουγὲς κιτρινίζον, ἐκάστη σύριγξ τοῦ

Pravaz ἐκ τῆς διαλύσεως ταύτης περιέχει 4 μὲν σιτάρια εὐκαλυπτελαίου, 1[5 δὲ τοῦ σιταρίου ἰωδιοφορίου.

Τὸν αὐτὸν τρόπον ἐνεργεῖται καὶ ἡ διάλυσις τοῦ θειοῦχος ἀνθράκος ἐν βασελίνη εἰς ἀνκλογίαν 1 : 15.

Ἐκ τῶν προεκτεθέντων συμπεραίνεται ὅτι διὰ τῶν ἐν τῇ βασελίνῃ διαλύσεων εἶναι δυνατόν νὰ ἐγγεωγηθῇ εἰς τὸν ὑποδόρειον κυτταρῶδη ιστὸν, πιθανῶς δὲ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ιστοῖς, μικροβιοκτόνα μὴ δηλητηριώδη χωρὶς κινδύνου φλεγμονῆς, ἀντιδράσεως ἢ πόνου· ὅτι διὰ τῶν ἐνέσεων τούτων κατορθοῦται ἡ ἀνάστολή τῆς ἀκτύσεως τῶν μικροβίων· ὅτι εἶναι ἐφικτὸς ὁ προπαισισμὸς τῆς δόσεως τοῦ ἐκάστοτε ἐγγεωμένου φαρμάκου ἀνκλόγως τοῦ βαθμοῦ τῆς ἀνεκτικότητος ἐκάστου ιστοῦ· ὅτι τέλος τὰ πειράματα εἶναι ἐντελὴς ἀκινδυνὰ καθόσον εἰς τὰ μέχρι τοῦδε ἐνεργηθέντα πειράματα οὐδὲν ἕτερον πλὴν ἀπλῆς φλογιστικῆς ἀντιδράσεως χωρὶς πυήσεως παρατηρήθη καὶ ἐπὶ τῇ χρηστικῇ μεγάλῃ τῶν φαρμάκων δόσει.

Χολέρα καὶ Κύσεις.—Κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ ἐν Μασσαλίᾳ ἱατροῦ Quérel ὡς πρὸς τὸν μεταξὺ τῆς κυήσεως καὶ τῆς χολέρας ἀνταγωνισμὸν τὰ ἑξῆς προκύπτουσι συμπεράσματα.

1.—Ἡ κύσις δὲν προδιατίθησιν τὴν χολέραν ἀλλὰ καθιστᾷ βαρύτεραν τὴν πρόγνωσιν.

2.—Ἀγνωστον εἰσέτι ἂν ἡ χολέρα μεταδίδεται ὡς ταχύτη ἀπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὸ ἔμβρυον, οὐχ' ἥττον ὅμως γνωστὸν ὅτι πλεῖστα θανατώνει ἔμβρυα.

3.—Προφαίνεται μὲν ὡς τὰ πολλὰ ἡ χολέρα τὴν ἔκτρωσιν ἂν ἐλαττωθῇ ὅμως καὶ ἐκ τούτου ἡ βαρύτερις αὐτῆς.

4.—Ὁ Πάνατος εἰς τὰς ἐγκύους ἐνὸς χολέρας ἐπέρχεται ὡς τὰ πολλὰ μετὰ τὴν ἔκτρωσιν.

5.—Ἡ ἔκτρωσις εἶνε συχνότερα κατὰ τὸ δεύτερον ἡμισυ τῆς κυήσεως.

6.—Ἀναφέρονται περιπτώσεις καθ' ὅσας περὶ τὸ τέρας τῆς κυήσεως ἐγεννήθησαν βρέφη ζῶντα.

7.—Γὰ νεογνὰ ὑνέσκουτιν ὡς τὰ πολλὰ ὑπὸ χολέρας τὰς πρώτας μετὰ τὸν τόκον ἡμέρας.

8.—Ἡ περὶ χολέρας πρόγνωσις εἶναι βαρύτερα κατὰ τὴν λοχείαν.

9.—Ἐπὶ κλινικὴν ἔποψιν τὸ μᾶλλον ἄξιον λόγου φαινόμενον εἶναι ἡ βαρυντικὴ ἥτις ἐπισυμβαίνει λίαν συχνὰ καὶ λίαν ἐντόνω.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Η ΑΙΘΙΟΠΙΑ ΥΠΟ ΙΑΤΡΙΚΗΝ ΕΠΟΨΙΝ

ὑπὸ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Π. ΠΑΡΙΣΗ, ἱατροῦ κλ.

(Συνέχεια. ἴσα σελ. 346).

Μετὰ τὰ εἰρημένα ἐν περιλήψει, τὰ ἀφορῶντα κυρίως εἰς τὴν γεωγραφίαν, τὴν ἱστορίαν, τὴν φυσιογνωσίαν τῆς Ἀθιοπίας (γεωλογία καὶ δρυκολογία, βοτανική, ζωολογία), ἅτινα νομίζομεν ἀναγκασιότατα διὰ τὴν καθόλου εὐχρινεστέραν κατανόησιν τῆς χώρας ὑπὸ ἱατρικὴν ἐποψίν, μεταβαίνομεν εἰς τὴν ἰδίως κλιματολογίαν καὶ μετεωρολογίαν αὐτῆς, μεθ' ὧν συμπληροῦνται τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἡμετέρας μελέτης. Παρατηρήσεις πολλὰς καὶ ἀκριβεστάτας καὶ πολυχρονίους διὰ τὴν λεπτομερεστάτην σπουδὴν τῶν ὥσων ἀφορᾷ εἰς αὐτὰς φαινομένων δὲν ἔχομεν βεβαίως· ὅτι δ' ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως ἡδυνήθημεν νὰ κρίνωμεν ὡς ἐπιστήμονικόν χρήσιμον διὰ τὴν τοιαύτην ὕλην κατὰ τὸ διάστημα τῆς διετοῦς ἐκεῖ διαμονῆς ἡμῶν, τοῦτο θέλωμεν προσπαθῆσαι νὰ περιγράψωμεν καὶ σημειοῦμεν προσέτι ἐνταῦθα, ὅτι κατὰ τὰς συνεχεῖς σχεδὸν ὁδοιπορίας ἡμῶν οὐδὲν ἐργαλεῖον χρήσιμον εἰς τὰ τοιαῦτα φαινόμενα εἶχομεν μεθ' ἡμῶν, πλὴν τοῦ θερμομέτρου, τοῦ βαρομέτρου, τῆς πυξίδος, τῶν προχείρων ἀνεμοδείκτων καὶ υγρομέτρων, ἅτινα μετεχειρίζομεθα εἰς τοὺς διαφόρους σταθμούς.

Ὡς πρὸς τὸ περιβάλλον, ὁ οὐρανὸς τῆς Αἰθιοπίας ἀπάσης δικαίως δύναται νὰ ὑμνηθῇ περισσώτερον ἢ ὁ σαυφείρινος οὐρανὸς τῆς Ἀττικῆς ὁ ἰσοῦτον παρ' ἀπάντων τῶν ἰδόντων αὐτὸν φημισθεῖς. Καὶ ὁ οὐρανὸς τῆς Ἰταλίας καὶ ὁ τῆς Ἰωνίας ἐξυμνήθη πάνυ δικαίως παρὰ τῶν μουσολήπτων μάλιστα· ἀλλ' ἀμφιβάλλομεν ἂν ποιητὴς τις ἐπισκεπτόμενος τὸ ἀθιοπιακὸν ὁροπέδιον θέλει δυνηθῇ νὰ εὕρῃ ἐν τῇ πῆρᾳ τῆς φαντασίας αὐτοῦ κοσμητικὰ ἐπίθετα μήπω ἀποδοθέντα εἰς τοὺς ῥηθέντας οὐρανούς. Ὁ ἔχων μέγιστον καὶ ἐκτεταμένον ὀρίζοντα ἀνέφελος σχεδὸν πάντοτε αἰθιοπικὸς οὐρανὸς μετὰ στερουμένου υγρασίας πολλῆς καὶ διαφόρων ἀναθυμιάσεων διαφανεστάτου ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος συνεχῶς ἀνανεομένου διὰ τῶν πνεόντων ἀνέμων, παρουσιάζεται μεγαλοπρεπῆς, λαμπρὸς, ἔχων σαυφείρινον ὡς ἀληθῶς ζωηρὸν κυανοῦν ὠραιότατον χρῶμα ἀντανakλώμενον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡδέως πάνυ ἀναπαύεται ὁ ὀφθαλμός· καθ' ὅσον δ' ἐνθυμούμεθα διὰ τῆς ἀναπαραστατικῆς φαντασίας τὸ χρῶμα

τοῦ οὐρανοῦ αὐτοῦ δύναται νὰ παραβληθῇ καὶ συγκριθῇ πρὸς τὸ 10 τοῦ κρυσταλλίνου κυανομέτρου τοῦ Sansure.

Ὁ ὀρίζων φυσικῶς τῇ λόγῳ ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας εἶνε διαυγέστατος, ἀφ' ὕψους δὲ δύναται τις νὰ διακρίνῃ καὶ μέχρι 70 ναυτικῶν μιλίων ἀποστάσεως τὰ περὶ αὐτὸν ὑποκύανα ὄρη ἀρκούντως εὐκρινῶς· τὸ τοιοῦτον δ' ἰσχύει ἰδίως ἀπὸ τοῦ Τιγρέ καὶ νοτιώτερον πρὸς τὴν Ἀμάραν, διότι καθ' ὅσον πλησιάζει τις βορειονατολικώτερον πρὸς τὸ Σουδάν ἢ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὁ οὐρανὸς καθίσταται φαίτερος ἀνω τῶν ἀχανῶν περὶ τὴν Ἀθιοπινίαν ἐπιπέδων. Σπανιώτατα ἀπαντᾷ ἀστάρθαι τις ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ὡς ὀρίζοντι τῆς Αἰθιοπίας· καὶ τότε, ὥστερ ἐν τῷ οὐρανῷ τῆς Ἀττικῆς, βλέπει τις μεθ' ὥραν μίαν, ἀληθῆ καταιγίδα βραχείας διαρκείας, ἣν πάλιν διαδέχεται αἰθρὴ μετὰ ἡμισίαν ὥραν· δύναται τις νὰ εἴπῃ, ὅτι κατὰ τμήματα ἐν τῷ αἰθιοπικῷ οὐρανῷ συμβαίνει, τὰ τοιαῦτα, κατὰ τὸ ἐκεῖ θέρος ἰδίως (ἀπὸ Ὀκτωβρίου μέχρι Μαΐου).

Αἱ νύκτες ἐπίσης εἰσι λαμπραὶ ἐκεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὅταν ὁ οὐρανὸς εἶνε ἀνέφελος, λαμπρότεραι τῶν Ἀττικῶν νυκτῶν· ὑπὸ τῷ φῶς τῆς πανσελήνου ἀναγινώσκει τις οὐχὶ μετὰ πολλοῦ κόπου, καὶ δύναται νὰ γράφῃ ἐπὶ λευκοῦ χαρτοῦ· βλέπει δ' ἀρκούντως εὐκρινῶς ἐπίσης κατὰ τὰς ἀσελήνους καὶ αἰθρῶν νύκτας ὑπὸ τῷ ἀμυδρῷ φῶς τῶν λαμπόντων ἀστέρων καὶ ἀστρων, ἰδίως τοῦ ἐσπέρου.

Ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου γίνεται κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν ὅλον μεταξὺ τῆς 5 1]2 — 6 1]2 ὥρας, ἐπίσης καὶ ἡ δύσις, ἕνεκα τῆς μικρᾶς ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ ἀποστάσεως τῆς χώρας (7^η—15^η ἀνατολ. μῆκος), ἐπομένως εἶνε σχεδὸν ἰσημερία πάντοτε ἐκεῖ· τὸ δὲ λυκόφως ὀλίγον διαρκεῖ, μόλις περὶ τὴν ἡμισίαν ὥραν μέχρι 3[4 τῆς ὥρας (ἐνθ' ἐν Ἑλλάδι π.χ. τὸ λυκαυγὲς διαρκεῖ 1 1]2 καὶ ἔτι ὥραν), ἕνεκα τῆς ἥττονος θάλασσης τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων ἐν τῇ παρὰ τὸν ἰσημερινὸν ἀραιότερα καὶ ταπεινότερα ἀτμοσφαίρᾳ. Ὡς γνωστὸν δέ, τὸ ὕψος τῆς ἀτμοσφαίρας εἶνε 75—100 χιλιάδων γαλλ. μέτρων ἀνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, καὶ κατὰ τὸν ἰσημερινὸν μικρότερον διὰ τὸ ἐλλειψοειδές καὶ τὸ πρὸς τοὺς πόλους πεπιεσμένον τῆς γῆς καὶ τὴν ἐκ τούτου μείζονα προσπέλασιν τῶν κατὰ τὸν ἰσημερινὸν χωρῶν πρὸς τὸν ἥλιον, ὅστις ἀραιοὶ οὕτω συνεχῶς τὸν ἀέρα θερμαίνονμενον.

Ὡς πρὸς τὰς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ὁ χειμὼν ἀρχεται (ἐν Ἀμάρᾳ ἰδίως) ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου καὶ διαρκεῖ μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ Ὀκτωβρίου, ἥτοι αἱ βροχαὶ κυρίως εἰπεῖν. Ἐν Σόα καὶ Γκοτζᾶμ αἱ βροχαὶ ἀρχοῦναι ἰδίως ἀπὸ τοῦ Μαΐου καὶ διαρκοῦσι μέχρι τοῦ Αὐγούστου· ἐν Τιγρέ δὲ διαρκοῦσι τριμήνον, ἥτοι ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου. Ἐν ἄλλαις λέξεσιν, αἱ βροχαὶ ἀρχοῦναι παρὰ τὸν ἰσημερινὸν ἀπὸ τοῦ Μαΐου,

βραδύτερον δὲ καθ' ὅσον ἀνερχόμεθα βορειότερον. Κυρίως ἔαρ καὶ θέρ-
 ρόωρον, ἐκ τῶν τεσσάρων ὥρων τοῦ ἐνιαυτοῦ, δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ, ἀλλ'
 ἀμέσως ὡς εἶπεν μετὰ τὰς βροχὰς (τοὺς βροχεροὺς μῆνας) ὁ μὲν ἥλιος
 καίει ὡς κατὰ τὸν παρ' ἡμῶν Ἰούνιον ἐν αἰθριωτάτῳ οὐρανῷ, ἡ δὲ φυ-
 τικὴ φύσις θάλλει, καὶ περιβάλλεται ἡ γῆ τὴν λαμπρὰν καὶ ζωηρὰν
 πρασίνην ἐσθλῆτα αὐτῆς. Τὸ θέρος ἐν Ἀθηναίων συμπίπτει ἀκριβῶς με-
 τὰ τὸν ἡμέτερον Ἰανουάριον, καθ' ὃν πάλιν βρέχει ἐν Σόφ (ιδίως ἐν Γκο-
 τζάμ) καὶ εἰς τὴν νοτιωτέραν Ἀμάραν (διὰ καταιγίδων συνήθως) διὰ
 τοῦτο καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν ἀγρῶν γίνεται ἐκεῖ δις τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὡς
 εἴπομεν καὶ ἄνω που. Τὸ τοιοῦτον εἶνε φυσικόν, διότι, ὡς γνωστόν,
 καθ' ὅσον ὑψοῦται τὸ βαρόμετρον εἰς τὸ βόρειον ἡμισφαίριον, κατὰ το-
 σοῦτον κατέρχεται εἰς τὸ νότιον, καὶ τὰν ἀπάλιν, διὰ τὴν ἰσορροπίαν.
 Τὰ αὐτὰ ρητέον καὶ περὶ τῶν ἀνέμων.

Αἱ βροχαὶ πίπτουσιν ὡς ἐξῆς κατὰ τὸν πρῶτον βροχερὸν μῆνα αὐταὶ
 ἐπέρχονται μετὰ μεσημβρίαν πάντοτε, ἐνθ' ὑπὸ τῆς μεσημβρίας ὁ ἥλιος
 ἐλαμπνῇ ἐν τῷ ὀρίζοντι, διαρκοῦσι μέχρι τῆς ἐσπέρας καὶ ἔπειτα παύου-
 σιν· ἐφεξῆς δὲ ἐπέρχονται τὴν πρωΐαν καὶ διαρκοῦσι μέχρι τῆς ἐσπέρας·
 κατόπιν τέλος ἐπὶ ἓνα μῆνα διαρκῶς βρέχει καθ' ὅλον τὸ ἡμερονοκτίον·
 μετὰ ταῦτα παύουσι σχεδὸν ἀποτόμως αἱ βροχαί, ἡ βρέχει μόνον πρὸ
 τῆς μεσημβρίας. ἐνθ' μετὰ μεσημβρίαν ὁ οὐρανὸς εἶνε αἰθριώτατος. Σπα-
 νίως βρέχει κατὰ τὸ ἐκεῖ θέρος, καὶ τότε πάντοτε διὰ καταιγίδων ἐπερ-
 χομένων συνήθως μετὰ μεσημβρίαν. Αἱ καταιγίδες εἰσὶν ἐπίσης συνήθ-
 εσταται κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἐτησίων βροχῶν· σχεδὸν πάντοτε δύνα-
 ται τις εἶπεν, ὅτι ἐν Αἰθιοπία διὰ καταιγίδων βρέχει, μετὰ χαλάζης.

Ἐνεκα τῶν χειμερινῶν τούτων βροχῶν κυρίως πλημμυρεῖ καὶ ὁ Αἰ-
 γύπιος Νεῖλος κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούνιον, Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον, καὶ
 οὐχὶ δι' ἄλλον τινὰ λόγον, ὡς οἱ ἀρχαιοτέροι ἐπίστευον (Ἡρόδοτος, Β'.
 19—24. Διόδωρος Σικελιώτης, Γ'. 3, 2. Πλίνιος ἐν φυσικ. ιστορ. βιβλ.
 V, 9, κλπ.). Κατὰ τὸν Ποκόκ (Pocock), καὶ βόρειοι ἀνεμοὶ (ἐτησιαί),
 οἵτινες ἄρχονται κυρίως πνέοντες περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαΐου, ὥθοῦσι τὰ
 ὑπὸ τῶν ἀπμῶν τῆς Μεσογείου θαλάσσης σχηματιζόμενα νέφη πρὸς με-
 σημβρίαν, καὶ διευθύνουσιν αὐτὰ μακρὰν πρὸς τὰ ὄρη τῆς Αἰθιοπίας,
 καὶ ἐκεῖ συμπυκνόμενα ἐπὶ τῶν κορυφῶν αὐτῶν, πίπτουσιν ἐν βρα-
 χαίαις βροχαῖς, αἵτινες διαρκοῦσιν ἐπὶ τινὰς μῆνας. Εἰς ταῦτα δύνα-
 μεθὰ νὰ προσθέσωμεν καὶ τὴν εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν ὑπάρχουσαν
 ἐκεῖ φυτικὴν ἀνάπτυξιν τὴν χρησιμεύουσαν εἰς πρόκλησιν βροχῶν. Κυ-
 ρίως εἶπεν χιονοσκεπὴ ὄρη δὲν ὑπάρχουσιν ἐν Ἀθηναίᾳ, διότι, ἀλλίως
 τε, οὐδέποτε σχεδὸν πίπτει χιὼν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτῇ, εἰμὴ μόνον χελάζα·
 ὥστε καὶ ἡ ἰδέα τινῶν, ἐκ τῶν παλαιότερων καὶ τῶν νεωτέρων, ὅτι
 ὁ Νεῖλος πλημμυρεῖ ἐν Αἰγύπτῳ ἐνεκα τῶν τήκομένων χιόνων τῶν ὀρέων

τῆς Σαβήνης καὶ τοῦ Ἀτλαντος(!), φαίνεται καὶ εἶνε ἐσφαλμένη, διότι
 ἀριθμῶν, στηρίζεται ἐπὶ βάσεως σαθρᾶς (Πρβλ. καὶ Τσιβανοπούλου Γε-
 νικ. ιστορ. Τόμ. Α'. βιβλ. α'. τευχ. γ'. Ἱστορ. Αἰγύπτ. τμ. α'. σελ.
 228 κ. έ.).

Κατὰ τὰ 3[4 λοιπὸν τοῦ ἔτους ὁ οὐρανὸς εἶνε αἰθρῆς, ἀνέφελος.
 Κατὰ τὸ ἐκεῖ θέρος ὁ οὐρανὸς παρουσιάζει μετὰ μεσημβρίαν ἰδίως νέφη
 τινά, ἐπισκιάζοντα οὕτως ἀπὸ τῆς καυστικότητος τοῦ ἡλίου τὸν ὁδοι-
 πόρον, ἡ ἀναπαύοντα τὸν ὑπὸ τοῦ ἀγτανακλωμένου ἐξ ἐπιπέδων δι'
 ἀπεξηραμένου χόρτου φωτὸς προσβαλλόμενον· ὀφθαλμόν.

Τὸ οὕτως ἀπλῆτως διαχεόμενον ἡλιακὸν φῶς κατα φωτίζει καὶ ζωο-
 γονεῖ τὴν χώραν, χωρὶς ἐκ τοῦτου νὰ παθαίνωνται οἱ μηδέποτε διὰ κε-
 χρωσμένων ὑέλων καὶ διόπτρων ὀπλιζόμενοι τῶν Ἀθησινῶν ζωηροὶ
 ὀφθαλμοί, οἵτινες δύνανται ν' ἀναπαύωνται ὅτε μὲν βλέποντες ἐπὶ τῶν
 πρασίνων χλοερῶν ταπήτων, ὅτε δὲ ἐπὶ τῶν χρωμάτων τῶν δασῶν ἢ ἐπὶ
 τῆς ἡδέως κεχρωματισμένης γῆς. Παρὰ τῶν ἰθαγενῶν ἔμαθον, ὅτι ἐν
 Σόφ ὑπάρχουσιν λιθάρια στιλπνά, κρυσταλλικά, ἅτινα φέρουσιν ἐπὶ τῶν
 ἐπιφανειῶν αὐτῶν εἰκόνα διάφορα, παριστῶντα μικροσκοπικᾶς ὡς εἶπεν
 τοποθεσίας κλπ, παραγόμενα δὲ εἰς τινὰ μέρη, ἀφοῦ μετὰ βροχὴν ἀνα-
 φανῇ ὁ ἥλιος λαμπρὸς καὶ ζωηρός· τὸ τοιοῦτον, ἂν ἀληθεύη, ὀφείλεται
 θεδιαίως εἰς φωτοχημικὴν ἐνέργειαν τοῦ ἡλιακοῦ φωτός, δρῶντος ἐπὶ τῶν
 λιθαρίων ἐκείνων ὡς ἐπὶ τῆς διὰ νιτρικοῦ ἀργύρου παρεσκευασμένης φωτο-
 γραφικῆς πλάκας.

Εἰς τὴν ἡλιακὴν φῶς, ὅπερ καίει μόνον καθ' ἡμέρας εἶνε νηνεμία,
 χωρὶς ποτὲ νὰ ἐπιφέρῃ ἡλλασιν, ἢ (ἡλιοπληξία ἀπαντᾷ σπανιώτατα παρὰ
 τοῖς κατοικοῖς τοῦ Χαμασὲν ἐν Τυγρέ, καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ παιδιᾷ τῆς Αἰγύπτου
 πρὸς τὴν Μασσάβαν, κατὰ τὸ θέρος), ἂν προσθέσῃ τις τὴν ὄψιν τῶν
 δασῶν, τῶν μεγαλοπρεπῶν ὀρέων, τῶν παραρρέοντων ποταμῶν καὶ χει-
 μάρων καὶ ῥυάκων, ποῦ καὶ που καταρρακτῶν τινῶν, καὶ δρυκῶν καὶ
 πᾶσης θήρας, τὰ ἔσματα τῶν πτηνῶν καὶ τὰς φωνὰς τῶν μακρόθεν
 ἀκουομένων παντοειδῶν ζώων ἐν τῷ μέσω τῆς ἐρημίας καὶ τῇ μυστη-
 ριώδους ἡσυχίας, ἐν ἣ τέρπονται μὲν αἱ ὀφθαλμοί, καπακχοῦνται δὲ τὰ
 ὦτα, ἡδέως δὲ διατίθεται τὸ σῶμα καὶ ἡ ψυχὴ θέρους τε καὶ χειμῶνος,
 δύναται νὰ φαντασθῇ ὅποιον μεγαλεῖον παρουσιάζει ἡ φύσις τῆς Αἰθιο-
 πίας ἐν τῇ παρθενικῇ ἀγριότητι αὐτῆς· νομίζει τις, ἰδίως κατὰ τὴν
 ἐναρξιν τοῦ ἐκεῖ θερους, ὅτι μάλισ ὁ Δημιουργὸς ἀπέθεσεν ἀπὸ τῶν χειρῶν
 αὐτοῦ τὴν προσφιλεστέρην γῆν, καὶ οἶονεῖ ἀναζητεῖ ἐν τινὶ παρακει-
 μένῳ παραδείσῳ ἢ ἄλλαι τὸν πρωτοπλάστον νεανίαν καὶ τὴν παρ-
 θένον!

(ἀκολουθεῖ).

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPHOPHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Ὑόρκῃ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

τὰ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὀργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Τίτανον. Ὁξειδωμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Φονικά, Κινίνην καὶ Στρυγνίνην. Καὶ τὸ ζωικὸν θειμελιώδες συστατικόν, τὸν Φώσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάριστον τὴν γαστρὶν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλαν ἐκτίμησιν ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ διὰ τὸ νόσημα τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίης βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ' ἤττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανέρχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καθ' ἃς περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἢ τῆς ἐννεύρωσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μάλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὁρεξίν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβάλλει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιάλη περιέχει 8 οὐγκίας, ἧτοι 50 περίπου δόσεις.

Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ὠρίσται μόνον διὰ τὰ ἱατρικὰ περιοδικά.

COMPAGNIE DES VASELINES FRANÇAISES.

Ἐμβλημα Πετερελαιῶν (Pétroleine).

Ἀδελφῶν LANCELOT καὶ Σας.

Χημικοῦ, φαρμακοποιοῦ, διδάκτορος ἱατρικῆς τῆς ἐν Παρίσι ἱατρικῆς Σχολῆς.

Διπλώμα τιμητικὸν ἐν τῇ ἐκθέσει τῶν ἔργων 1885.

Παρίσι, 15 Rue de l'Échiquier. — Ἐργοστάσιον ἐν Aubervilliers (Seine).

Λονδίνον, 103, London Wall.

Τῆς Πετερελαιῆς χρήσις γίνεται εἰς τὰ φαρμακευτικὰ σκευάσματα.

Ἡ Πετερελαιῆ, ἢ Γαλλικὴ Βασιλεῖα, ἥς χρῆσις γίνεται ἐν ἅπσοι τοῖς νοσοκομείοις τῶν Παρισίων, εἶναι οὐδετέρα, ἄχρους ἢ μωρὰ τὴν γαστρὶν,

διὰ τῶν χαρκτηῶν δὲ τούτων γνωρίζεται ἀπὸ πάσης παραποιήσεως ἢ δοθείας. Μεγὰλῃ γίνεται αὐτῆς χρῆσις εἰς τὴν ἱατρικὴν εἰς τὴν θεραπείαν τῶν κακῆς φύσεως πληγῶν, θεραπεύει δὲ ταχέως Ἐγκαύματα, Παράδας τῶν μαστῶν, Ρωγμὰς, Ἐδλλορίαν, Ἐρυσίπελας, Πιτυρίασιν, Ἐκζεμα καὶ πάσαν ἄλλην ἐν γένει νόσον τοῦ δέρματος. Μεγάλως χρησιμότητος εἶναι καὶ εἰς τὴν μυροποιαν. Οὐδέποτε ταγγίζει. Ζητητέα ἡ ὑπογραφή LANCELOT et Cie.

Ἐν Ἀνατολῇ εὐρεταί ἐν τῇ Φαρμακευτικῇ ἀποθήκῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει Grand'Rue de Galata 35.

ΠΕΠΤΟΝΙΚΟΣ ΣΙΔΗΡΟΣ ROBIN.

Σιδηροῦχον σκεύασμα ἀφομοιώσιμον.

Ἐκ τῆς ἐνώσεως τῶν θρεπτικῶν συστατικῶν τοῦ κρέατος μετὰ σιδήρου.

Στομαχικόν, τονωτικόν ἰσχυρόν. Μετὰ τῶν τροφῶν ὁ πεπτονικός σιδηρὸς δὲν ἀποσυγρίθεται ὡς συμβαίνει εἰς τὰς ἄλλας τοῦ σιδήρου σκευάσεις.

Δίδεται κατὰ σταγόνας πυκνῆς διαλύσεως ἀπὸ 10—20 κατὰ πᾶν γεῦμα ἐν οἰωδῇτιν ὑγρῷ.

ΟΙΝΟΣ ΠΕΠΤΟΝΙΚΟΥ ΣΙΔΗΡΟΥ ROBIN

Εἰς δόσιν μικροῦ ποτηρίου μετὰ τὸ φαγεῖν.

Γενικὴ ἀποθήκη εἰς Entrepôt pharmaceutique ἐν Κωνσ(τ)πόλει.

Μεγὰλῃ ὁδῷ Γαλατᾶ 35.

ΕΠΙΛΗΨΙΑ, ΥΣΤΕΡΙΣΜΟΣ, ΝΕΥΡΑΣΣΙΣ

Τὸ Σεράκιον τοῦ HENRY MURE μετὰ Βρωμιούχου καλίου (μὴ ἐμπεριέχοντος χλωριούχου καὶ ἰωδιοῦχου καλίου) ἐν χερσὶν τῶν ἱατρῶν τῶν ἐν Παρίσι εἰδικῶν θεραπευτηρίων ἔσχε λίαν αἴτια ἀποτελέσματα ἐπενεγκόν σπουδαίας ἰάσεις, καὶ ἐν τοῖς περιοδικοῖς μνημονεύεται.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ βρωμιούχου τούτου σκευάματος ἐν Γαλλίᾳ, Ἀγγλίᾳ, Ἀμερικῇ ὁφείλεται εἰς τὴν ἀπόλυτον χημικὴν καθαρότητα, καὶ τὸν μαθηματικὸν προσδιορισμὸν τῆς δόσεως τοῦ ἁλατος ὡς καὶ εἰς τὴν συνένωσιν αὐτοῦ μετὰ σεραπίου φλοιοῦ νεφελταίων.

Ἐκάστον κοχλεάριον σεραπίου τοῦ HENRY MURE ἐνέχει 2 γραμμάτια βρωμιούχου καλίου.

Τιμὴ τοῦ φιαλίου 5 φράγκ.

Γενικὴ ἐν Ἀνατολῇ ἀποθήκη εἰς Entrepôt pharmaceutique ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Μεγὰλῃ ὁδῷ Γαλατᾶ. 35.



Τὸ [αὐτοφυὲς πικρὸν ὕ-
δωρ] Rákóczy εἶναι ἐν
τῶν πλουσιωτέρων εἰς
στερεὰ συστατικὰ ὕδα-
των, ἅτε δὴ περιέχον ἐν
10000 μέρ. κύτου 571
μέρη στερεῶν συστατι-
κῶν καὶ προτιμᾶται εἰς
τὰς νόσους τῆς χύτης καὶ λίθου διὰ τὰ ἐν αὐτῇ ἀφθονοῦν
θεικὰ καὶ μαγνήσιον, νάτριον καὶ λίθιον.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς πικροπηγὰς τὸ ὕδωρ
Rákóczy θεωροῦμενον παρ' ἀπάντων τῶν ἰατρῶν ὡς τὸ πρωτεύον προ-
τιμᾶται καθ' ὅς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἢ χρῆσις τῶν πικρῶν ὑδάτων
διὰ καὶ ὡς τοιοῦτον συνιστᾶται καὶ ὑπὸ Ἀκαδημιῶν καὶ ὑπὸ ἰατρῶν
ὡς ὑπὸ τῆς ἐν Budapest ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἐν Παρισίοις
ἀκαδημίας τῆς ἰατρικῆς, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν Panvel ἐν Παρισίοις, Charles-
Tichoborn ἐν Λονδίῳ, Τριανταφυλλίδου καὶ Mordmann ἐν Κωνσταν-
τινουπόλει, Zouman ἐν Ἀδριανουπόλει, Salem pacha ἐν Καίρῳ, Sch-
nss ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Zeissel καὶ Rokitsky ἐν Βιέννῃ, Seitz ἐν Μο-
νῶχ, Vohl ἐν Κολωνίᾳ κλ.

Πωλεῖται ἐντὺς φιλικῶν προσφάτως ἐκδότοτε πληροῦμένων παρ' ἡμέ-
ραν τοῖς καταστήμασιν τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων, τοῖς φαρμακείοις καὶ
φαρμακοπορείαις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Α. Α. Πρωτογαντζ. — Στοιχεῖα ἱστοδικαστικῆς. Τόμ. Α'. Ἀθή-
ναι 1885. Τιμὴ τοῦ βίου συγγράμματος Δρ. 352 πληρωτέα ἐπὶ τῇ
παραλαβῇ τοῦ Α'. τόμου. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ. —
Ὁ Β'. τόμος ὑπὸ τὰ πιεστήρια.

BALEZOWSKI. — *Des cataractes et de leurs opérations. Confé-
rences cliniques.* — Brochure in 8o. de 52. P. Prix. L. 1. 50.
Publications du Progrès Médical. Paris 14. Rue des Carmes.

J. BOUILLIET. Ἱστορία τῆς ἱατρικῆς. μεταγλωττισθεῖσα καὶ
συμπληρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ ὑφ' αὐτοῦ κ. Π. Π. ΚΑΡΑΪΩΤΗ. — Τιμῆται
δρ. 7, καὶ εὐρίσκεται εἰς τὰ κυριώτερα βιβλιοπωλεῖα.

Κλινικὴ μελέτη ἐπὶ τῶν προδιαθετικῶν αἰτίων τῆς φθίσεως τῶν
πνευμόνων, ὑπὸ Σπυρίδωνος Ἰω. ΚΑΝΕΛΛΗ, ἱατροῦ. Εὐρίσκεται
παρὰ τῇ ἐν Ἀθήναις ἐμπόρῳ κ. Ἰω. Κανέλλῃ ὁδὸς Αἰόλου ἀριθ. 11.
τιμωμένη δρχ. 1.